

gjort i Løbet af eet Aar, og jeg kan derfor ikke stemme for det principale Vndringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Solbæk Amts 2den Valgkreds (Dønnergaard). Jeg skulde dog med Glæde gjøre dette, dersom det ærede Medlem da, hvis dette Forslag blev vedtaget, ikke alene selv vilde stemme for Forbudet mod Søndagsjagt, men ogsaa vilde bede Andre om at gjøre dette. Noget anderledes stiller det sig med Hensyn til det ærede Medlems subsidiaire Forslag, som først vil komme under Afstemning, dersom det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds, bliver vedtaget. Hvis det kunde forstaaes det ærede Medlem og dem, der ere enige med ham i saa Henseende, saa skal jeg dog gjerne stemme for dette Forslag, og dersom altsaa det ærede Medlem paa sine egne og paa de Meningsfællers Vegne, som han tror ere enige med ham, vil erklære, at han vil stemme for det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds, saa skal jeg stemme for hans subsidiaire Forslag, altsaa for, at Lovens Forlængelse indskrænktes til eet Aar; thi saa have vi jo dog et Aar til at gjøre Forsøg med det, som bestemmes ved dette Vndringsforslag. Naar jeg altsaa tilraader at stemme for det Vndringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds, saa er det dog ikke saa aldeles ubetinget, at jeg tør slutte mig dertil. Jeg vil nemlig nødig, at denne Lov skulde udsættes for Fare, og dersom det kunde Hjønnnes af den Forhandling, som nu er begyndt, at Vndringsforslaget vilde udsætte Lovforslaget for Fare, vil jeg hellere have, at Loven skal udkomme som en flet og ret Forlængelseslov uden videre Tilspøelse. Men i den Henseende maa den ærede Forslagsstiller tage Ansvar paa sig og selv have et Skjøn over, hvorvidt det er muligt at gennemføre det, eller om det ikke tynger Lovforslaget saaledes ned, at dette ikke let gaar igjennem. Skjønner han dette, vil jeg tilraade ham at tage Vndringsforslaget tilbage; men bliver det staaende ved Afstemningen, vilde det aldeles stride mod min Overbevisning, dersom jeg ikke stemte derfor.

Bøtter: Det er i Anledning af det af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Berntsen) stillede Vndringsforslag til Jagtloven, jeg vil tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. Dette Forslag gaar, saavidt jeg kan forstaa, ligesom ud paa at affære den tjenende Klasse, hele den arbejdende Klasse, fra at gaa paa Jagt; thi naar det forbydes de Folk, som maa anvende de Søgnebæde paa at fortjene det Nødvendige til Livets Opbold, at gaa paa Jagt om Søndagen, kan Enhver let se, at Følgen bliver den, at de ingen Jagtret have, og det er virkelig tvivlsomt, om Dyrene saaledes have Krav paa at blive beskyttede paa Menneskenes Beføstning, navnlig paa den tjenende Del af Menneskenes Beføstning.

Dette synes mig i Virkeligheden at være aldeles aristokratisk. Dersom der endelig er Grund til at indskrænke Jagten yderligere, kan det ske, uden at den særlig behøver at indskrænktes om Søndagen. Den kunde jo indskrænktes i det Hele taget, men paa en saadan Maade, at Jagtretten dog blev lige for Alle; hvis der var Grund dertil, kunde jeg ogsaa være enig deri. Men at lade Indskrænkningen ske kun om Søndagen, er ligesom Uret overfor den Del af Befolkningen, som muligvis kunde have Brug for Jagten og tjene Lidt derved. Det kan ogsaa gjerne være, at Jagten kun er for Fornøielse, men hvorfor saa affære den arbejdende Del af Befolkningen fra denne Fornøielse? Hvorfor skulde vi absolut forbyde dem at fornøie sig om Søndagen ved at gaa paa Jagt? Det er mig aldeles uforstaaeligt. Det er heller ikke let at forstaa, hvorledes Wildtet paa den Maade skulde være beskyttet; thi i de 6 Dage om Ugen kunne jo alligevel uøvede Jægere gaa omkring og skræmme Wildtet akkurat ligesaa godt som paa den syvende. Jeg maa fraraade, at dette Vndringsforslag bliver vedtaget.

Thorup: Jeg er stillet ligeoverfor disse Vndringsforslag, ligesom det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Hvid). Jeg tror, det vilde være heldigt, om vi forfaste alle de Vndringsforslag, som ere stillede til det oprindelige Lovforslag. Overfor de Udtalelser, han fremkom med overfor disse Spørgsmaal, skal jeg iøvrigt i det Hele lade det blive herved, men jeg kan ikke negte, at enkelte af de Udtalelser, der ere komne frem fra det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Berntsen) med Hensyn til de Vndringsforslag, han har stillet, forundrede mig noget. Han sagde, at det ærede Medlem fra Ribe (Bust) har talt om, at dersom man forbyd Helligdagsjagt, var det et Indgreb i den personlige Frihed. Det kan være muligt, at det ærede Medlem har sagt noget Saadant, men det maa jo dog indrømmes, at Lovgivningens tidt griber ind i den personlige Frihed, og man kan selvsjælgelig ogsaa paa dette Punkt gribe ind i den personlige Frihed; men det er i Virkeligheden et andet Spørgsmaal, som der her er Tale om. Det er nemlig et Indgreb i en privat Ret, som har bestaaet, saavidt jeg erindrer, siden 1840, da det blev fastslaaet, at Enhver er Eier af sin Jagt og kan afbenytte den. Det er et Indgreb i en privat Ret og ikke i den personlige Frihed, som der er Tale om, og nu er Spørgsmaalet, hvorvidt det er heldigt eller ikke heldigt, at man gjør et saadant Indgreb i denne private Ret. Jeg vil for mit personlige Vedkommende sige, at jeg tror, at Folk ere komne saa vidt, at de kunne selv forsvare deres Rettigheder i Genhold til den Lovgivning, vi for Tiden have. Man maa jo erindre, at der er store Straffebestemmelser for den, der træffes med Gøvær udenfor